

Työläisnuorukaiset Työväenliikkeen Mukaan

TYÖVÄENLUOKAN ja sen nuorison yhteiskunnallisia harrastuksia, luokkatöihin ja taisteluja on porvariston taholta aina tahdottu leimata vain ahtaista ja itsekkäistä aineellisista vaikuttimista lähteneiksi, jotka eivät ole sopusoinnussa ihmiskunnan saavuttaman sivistyksen ja moraalien kanssa. Nämä ulkokuulat syyttäjät eivät muodostu yksinomaan porvariluokan jäsenistä, vaan vieläpä nykyäänkin heidän muustansa löydämme työläisiä, vanhoillisia aineksia, jotka edelleenkin elävät porvariston omaksumain ja edustamain käsitysten vallassa.

Varsinkin silloin kun on kysymyksessä työläisnuorison harrastuksista sellaiset, jotka tarkoittavat nuorison saattamista ymmärtämään luokkakysymyksiä työläisille edullisella tavalla, materiaalisessa käsityksessä, nostaa porvaristo apureineen esille tuon vanhan, paljon käytetyn ja uloskuluneen väitöksen, että "tällä tavalla nuorisosta nujerretaan irti kaikki kaunis ja henkevä" ja niin tehden annetaan juurtumismahdollisuudet "raakuuksille" — "koruttomalle materialismille."

JA kuitenkin kaikkien rehellisten ihmisten, kaikkien, jotka tuntevat vallitsevan järjestelmän metkut ja menettelytavat osapuillekin, täytyy ymmärtää, että juuri porvarilliset harrastukset, huvittelut ja nautinnot kasvattavat nuorisossa kaikenlaisia mielikuvituksia, jotka useinkin voivat olla vaikuttavina tekijöinä luisuttamaan nuorison jäseniä monenlaisiin paheisiin, vieläpä sellaisiin tekoihin, joista seurauksena ollen niihin osallistuneet, syylliseksi itsensä saattaneet saavat kantaa raskaita kärsimyksiä läpi elämänsä.

Aivan päinvastoin työväenliikkeen mukana olevalle nuorisolle tahdotaan opettaa elämän ymmärtämystä sen todellisessa valossa. Työväenluokan luokkakäsitteiden mukana kulkevat ja niitä ymmärtävät työläisnuorukaiset tuntevat tunteita ja harrastavat kauneutta ja ihanteita, mitkä ovat sopusoinnussa luonnollisten lakien ja ihmisten lujan keskinäisen sopusoinnun kasvattamisen kanssa. Nokiset työvaatteet sinänsä eivät kykene samuttamaan kaikkea sitä kaunista, mikä

noiden vaatteiden alla olevissa sydämissä elää ja sykkii.

Työläisnuoriso, samoin kuin selviin luokkakäsitteihin perustuva työväenliikekin — vallankumouksellinen liike — kun pyrkii ei yksinomaan vastustamaan vallitsevan järjestelmän paheita vaan kokonaan ne poistamaan hävittämällä vallitsevan kapitalistisen järjestelmän, niin se, se jurppii porvareita. Tietoinen työläisnuoriso käsittää nykyisen tuotantomuodon olevan monen muun tuomittavan piirteensä ohella sellaisen, että se tukahduttaa, hävittää — ainakin pyrkii niin tekemään — nuorisosta terveyden, kauneuden, yksinpä sen kaipuunkin. Nykyinen tuotantomuoto tekee nuorisosta raajarikkoja. Se hävittää heistä elämänilon, vieläpä kokonaan elämän halunkin.

Tällä pohjalla työläisnuorison toiminta, mikäli se tähtää vallitsevan järjestelmän olemukselle vaarallisten voimien kehittämistä, järjestämistä ja kasvattamista, onkin materialistista. Mutta sen päämäärähän onkin uusi yhteiskunta, sellainen yhteiskunta, jossa ihmiset voivat

Sallikaa lasten tulla minun tyköni

nauttia yhteiskunnallisista rikkauksista, kehittää vapaasti fyysillisiä ja henkisiä ominaisuuksiaan. Näin siis tässäkin tapauksessa työläisnuorison toiminta tähtää kauniiseen ja henkevään. Kukaan ajatteleva ihminen ei voi kieltää sitä, että juuri kapitalistinen suurteollisuus, sellaisena kuin se jatkuu nykyaikana, saattaa vaaranalaiseksi ihmisten terveyden ja hävittää heistä kaikki kauneusvaistot. Ruotsalainen professori Rydberg sanookin tästä asiasta varsin sattuvasti seuraavassa lausunnossa:

“Suurteollisuus käyttää kyllä hyväksien voiman säästämisen periaatetta, kun on kysymys konevoimasta ja hiilen kulutuksesta, mutta tuo periaate tapaa vastakohdan kysymyksen ollessa niistä ihmisjoukoista, joiden voimat sillä on käytettävänä. Pitkä työpäivä ja mitä yksitoikkoisin työ tehtaissa, joissa on pilaantunut ilma, sama työ ja sama ilma kehittymättömillä lapsillakin, — siitä täytyy olla tuloksena sairaaloinen, ruumiillisesti heikko, henkisesti murtunut ja esteettisesti kovaosainen ihmiskunta.”

Vielä lisäksi kyseessä oleva professori lausuu, että “liiallinen koneellinen työ tuhoaa niin sanottujen alempien luokkien voiman ja terveyden” sekä ennustaa, että “muinaisajan orjuus otetaan käytäntöön, jos työläisluokka sortuu taistelussa. Yhteiskuntaan kuuluu silloin joukko kapitalisteja, vakinainen armeija, jolle kapitali maksaa palkan, pitääkseen orjia kurissa, sekä suuri lauma orjia, jotka yhä

enemmän muuttuvat eläviksi koneiksi älyn nukkuessa ja tunteiden tylsistyessä.”

Näin puhuu professori Rydberg, vaikka hän onkin porvarillinen tiedemies. Hän, vaikka katsoo hyvin pessimistisesti työläisluokkalaisten mahdollisuuksia, kuitenkin on niin rehellinen, että kuvaa suorasanaisesti juuri ne seuraukset, jotka nykyinen järjestelmä aiheuttaa työväenluokan jäsenten kannettavaksi, näihin luonnollisesti kuuluen työväenluokan nuorisonkin jäsenet.

Kaikki sellainen toiminta, mikä tarkoittaa terveyden ja hyvinvoinnin lisäämistä ihmiskunnan jäsenille, ansaitsee suosion rehellisiltä ihmisiltä. Ja tätä kaikkea tarkoittaa työväenliike, sen vallankumoukselliset harrastukset. Siksi kaikki työläisvanhempien velvollisuuksiin kuuluu opastaa ja auttaa jälkeläisiään pääsemään innokkaasti kiinni työväenliikkeen erinäisiin harrastuksiin. Tällä tavalla vanhemmat voivat parhaiten auttaa lapsiansa oikealle tielle, hyvinvointiin vievälle polulle.

Monet työläisvanhemmat, vieläpä osalta sellaisetkin, jotka itse ovat olleet ja mahdollisesti vieläkin ovat mukana työväenliikkeessä, omaavat sellaisen käsityksen, että heidän lapsensa voivat sillä tai tällä keinolla, jollekin “erikoisalalle” pääsemällä, välttyä joutumasta huonompiosaisten työläisten asemaan sen jälkeen kun varttuvat täyteen ikäänsä. Ja tätä ajatusta seuraten nämä vanhemmat eivät välitä kiinnittää jälkeläistensä mieliä työväenliikettä koskeviin kysymyksiin, vaan päinvastoin useissa tapauksissa yrittävät pitää heidät ulkona kaikista luokkaliikkeen mukana kulkevista harrastuksista.

Näiden työläisvanhempien pitäisi käsittää se seikka, että työläislasten mahdollisuudet nousta pois luokkansa alimmista kerroksista alkavat jo tänäpäivänä olemaan niin rajoitetut, että vain harvassa, perin harvassa tapauksessa niihin kiinni päästään. Ja nämä mahdollisuudet käyvät päivä päivältä harvemmiksi. Työläisten asema yhtäläistyy nopeasti. Kaikki joutuvat kokemaan yhtäläisiä vaikeuksia niin hyvin työn saantiin kuin palkkoihin-

kin nähden. Jos esimerkiksi jotain ammattia taitava työläinen vielä tänäpäivänä ansaitsee hiukan paremmin kuin tavallisissa sekatoissa raatava luokkatoverinsa, niin se suinkaan ei tarkoita sitä, että tuossa "ammattissa," sanokaamme esim. kymmenen vuoden päästä, tulevaisuudessa voi ansaita paremmin kuin sekatyöläisen tehtävissä. Voi hyvinkin käydä sillä tavalla, että kymmenen vuoden kuluttua "tuota vissiä ammattia" ei enää ole olemassakaan.

Materialistiset opit eivät hävitä nuorukaisista kauneuskäsitteitä ja heikennä heidän moraalisia vaistojaan. Päinvastoin, mitä selvemmin nuorukaiset oppivat ymmärtämään elämänskysymyksiä, sitä paremmin ja kestävämmiin he voivat niihin suhtautua elämän varrella. Nyt jo voidaan nähdä varsin hyviä esimerkkejä, että työväenliikkeeseen innolla ja ymmärtämyksellä mukautuvat nuorukaiset elävät noin yleisesti puhuen säännöllisempää ja puhtaampaa elämää kuin sellaiset nuorukaiset, jotka eivät tiedä yhtään mitään työväenliikkeestä, vaan kuluttavat aikansa porvarillisissa teattereissa, tanssisaleissa, pallohuoneissa ja muissa sellaisissa paikoissa, joita ei suinkaan väheksytä porvariston jäsenten taholta, eikä myöskään

kovinkaan usein vanhoillisten työläisvanhempien toimesta.

Näin siis voimme huoletta lausua, että työläisvanhemmat tekevät parhaan palveluksen lapsilleen, kun opastavat heidät työväenliikkeen mukaan. Tämä suinkaan ei tarkoita sitä, että lapsille ei saisi yrittää antaa mahdollisimman runsaasti koulusivistystä. Päinvastoin työväenliikkeesäkin tarvitaan käytännöllisiä tietoja ja taitoja, joita useissa tapauksissa saadaan porvarillisista kouluista. Mutta vanhempien velvollisuudeksi kuitenkin lankeaa esittää lapsilleen luokkakysymykset, jotka porvarillisissa kouluissa yritetään pitää salassa — oikeammin sanottuna selostetaan porvarilliselta näkökannalta.

Työväenliikkeen taistelut ja harrastukset voivat näyttää vain materialistisilta ja niiden motiiveja, perusteita voidaan tulkita aineellisiksi, mutta jokatapauksessa se, työväenliike nimittäin, ponnistelee kohti sitä aikakautta, jolloin ihmisille sekä fyysisesti että henkisesti hyödylliset tavat ja vaistot pääsevät vapaasti kehittymään. Tämä, jos mikään, on oikeaa taistelua todellisen ihmisarvon puolesta ja siihen taisteluun kannattaa työläisvanhempienkin ohjata jälkeläisiään ilman, että tarvitsisi pelätä siitä kaikkesta saavan tulevaisuudessa moitteita. —Paavali.

Terve Toverit

Ajan pirta helskytteli,
pujoi sielun aarteet,
kutoi silkin rohtimet,
somasti soinnut sovitteli,
mittaillen mennehen ajan,
muistoille taistelun kovan.
Sielt löytyi kipinä kirojen,
alhon ahjoo ahdistetun,
vain pisarainen elon pirteyttä
mi hehkui päästä vapauteen.
VAPAAUS! Suur-jumalainen,
suo hetkinen nähdä mik on vapaus!

Soi kellot vapauden
kumahdellen kutsuja mulle.
Tule! Tule, työhön vapaustaistoon!
Minä kutsua kuuntelin,
mutta ymmärsinkö?
Nyt pysähdyn, valitsen tien
mi LUOKKANI luo vie.
TAISTELEN, taistelen entistä uhommin!
Sen minkä kerta unohdin
lyön takaisin lujemmin,
siis terve, TERVE TOVERIT,
näin rivit kohdaltani suljen. — — —

SISKO.